Maastricht in Beeld

2 Het Stadhuis

juli 2021

Het Stadhuis

Het Stadhuis is gebouwd in 1659 door bouwmeester Pieter Post. Het lijkt nogal op het Koninklijk Paleis op de Dam in Amsterdam, maar dat is gebouwd door Jacob van Campen, Pieters leermeester. De overeenkomsten zijn treffend, hoewel het paleis veel groter is. Het was de stijl van bouwen in die tijd, Hollands classicisme.

In 1664 werd het gebouw opgeleverd en kon het stadsbestuur er vergaderen, maar het was nog niet af. De achtkante toren werd er later op gezet. Zo'n open toren wordt een lantaarn genoemd.

Er zijn twee trappen aan de voorkant. Lang is gedacht dat het met de tweeherigheid te maken had, een opgang voor iedere heer. Links voor de prinsbisschop van Luik, rechts voor de Hertog van Brabant. Maar dat is onjuist. De twee trappen zorgen voor een fraai symmetrisch geheel. Voor het oog dus.

En vanaf 1700 tot heden werd er veel aandacht gegeven aan de inrichting en verfraaiing. We zullen daar allerlei voorbeelden van zien.

Adres: Markt
wikipedia.org/wiki/
Stadhuis_van_Maastricht

De kamer van de Burgemeester. Het behang is heel bijzonder: goudleer. Leren behang, beschilderd in Chinese en Japanse motieven, in 1737 aangebracht.

Verder is er een schitterend plafond met stucwerk gemaakt door Tomaso Vasalli, een Zwitserse sierstucwerker. Hij maakte het rond 1736. Wat een weelde, geen plekje bleef onbenut.

Petrus Gagini was ook sierstucwerker uit Zwitserland. In de Gaginikamer, ook wel de kleine wethouderskamer genoemd, zit stucwerk aan de muur, maar dat kwam van een woonhuis in de Capucijnenstraat 114. Het werd in 1922 gesloopt, het stucwerk werd overgebracht en enigszins verkleind gemonteerd in het stadhuis. Een bliksemflits als straf, prachtige symboliek. Linksonder staat de handtekening.

We kijken even naar wat huisraad.

Een staande klok, rijkelijk versierd, tegen een wandtapijt met stoeiende honden. De klok is gemaakt door François de Beef, stadshorloger voor de uurwerken van het Dinghuis en het Stadhuis met carillon, rond 1750.

Een kast met 18 tinnen stadskannen uit ongeveer 1700. Er zijn twee kasten naast elkaar.

In de Raadszaal op de tweede verdieping staat deze stoel. Met leuningen. Die is van de burgemeester.

Een leuk schilderijtje.

En een prachtige gietijzeren kachel. Bovenin zien we twee engelen die een medaillon vasthouden met daarin een stadsengel die het wapen met de ster vasthoudt. Speciaal gemaakt voor Maastricht.

Het is voor het bestuur, de politiek en vooral de democratie van het grootste belang de blik naar buiten te richten. Op naar de ramen dus.

Markt aan de zuidzijde van het stadhuis. Vanuit de raadszaal. In de onderste vensters staan, in een rechthoek, de namen van raadsleden. En vaak, in vierkanten, stadsgezichtjes.

En in heel veel ramen zijn wethouders en burgemeesters vermeld. En altijd klein en bescheiden. Alsof ze de dienende taak willen benadrukken. Behalve deze van tegenwoordig, die schreeuwen wel heel erg om aandacht: "Kijk mij", terwijl hun rol echt niet groter was dan die van hun voorgangers.

Markt aan de westkant. Met de balustrade van het balkon van het stadhuis.

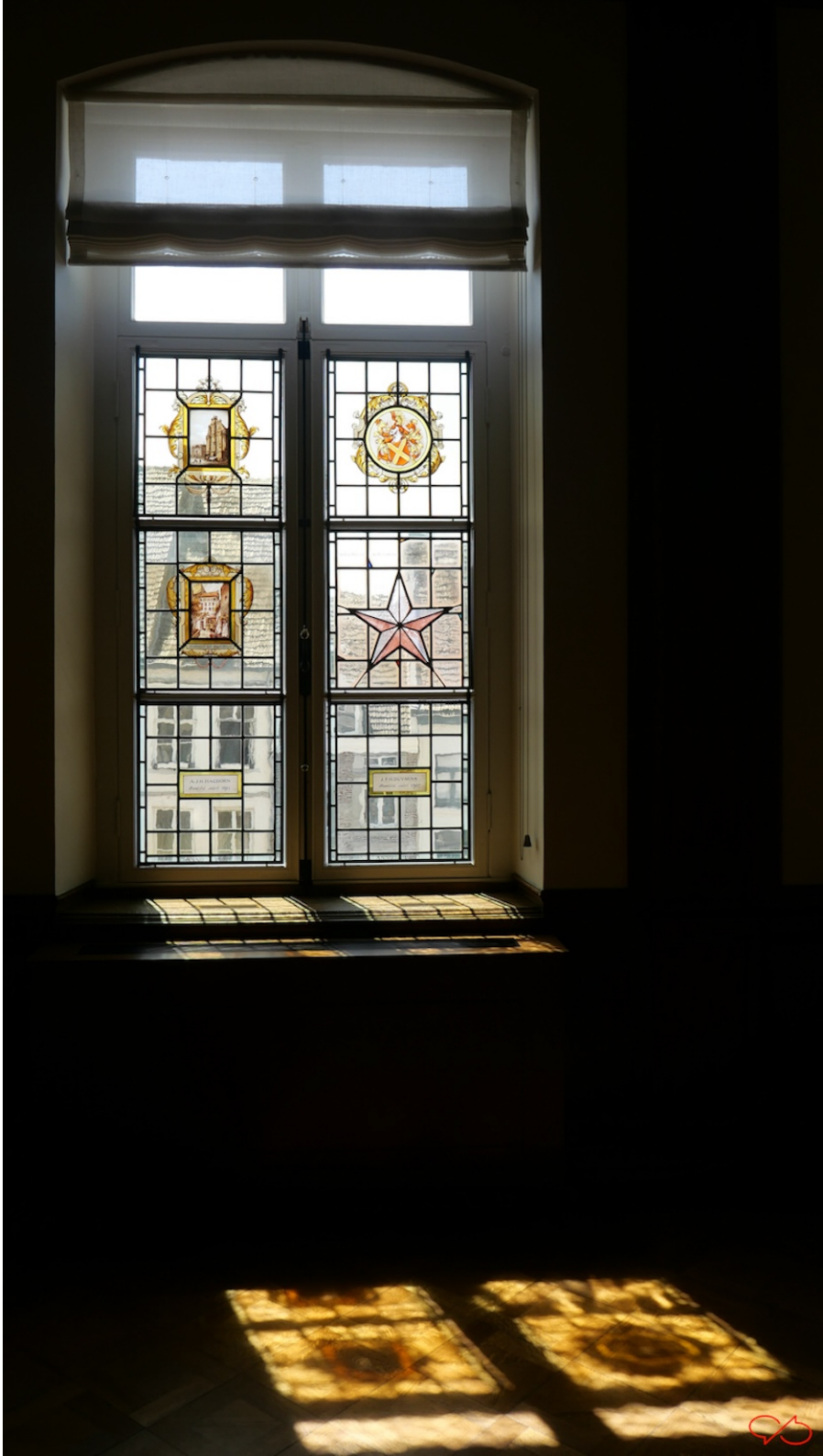

Tot slot een blik op het Plein, de grote hal van het stadhuis. De indeling is eigenlijk heel simpel: de kamers liggen aan drie kanten rond het Plein, maar niet aan de voorzijde, de kant van de entree met de dubbele trap. Het Plein is een bel-etage, ook wel *piano nobile*, de grote en voorname ruimte op de eerste verdieping. Die woorden passen precies bij de grandeur van het gebouw. Verder twee prachtige plafonds. En het Plein richting westen.

Maastricht in Beeld
kortweg MiB

MiB is een fotomagazine voor liefhebbers van de stad Maastricht.
De opzet is simpel: interessante onderwerpen, behoorlijke foto's, korte stukken tekst met wat uitleg en achtergronden en een nette layout.

Dit magazine is gratis en komt uit de Boekenkast van Peter Scheele:
https://scheelpj.home.xs4all.nl/Site

Ik wens u veel kijk- en leesplezier.

Peter Scheele

Colofon
Camera: Panasonic Lumix LX100, Make II
Bewerking: Adobe Lightroom 6.14
Opmaak: Apple Pages 11.1
Foto's, tekst en opmaak: Peter Scheele